

Üksteiskümnes Jäggo.

§. 513. Moses wöttis neid sure Rõmoga wasto, ja räkis omma Ühiale üles keik need sured Teud, mis Jehowa omma Rahwa heaks oli teinud Egiptusse Maal, ja punnase Merre jures (§. 484), ja pärrast sedda sin Rõrbes. Ja Iero oli selle peäle wõaga rõmus, ja kitis Jehowat, Israeli Jummalat (sest iggal Rahwal oli sel Üjal so iälle isse Jummal (. 80.)); ja Iero tõi keik saggused Ohwrid Jehowale, tedda auastada. Ja nemmad wõtjid ühheskõus Leiba-Jehowa ees.

§. 514. Ja se sündis teisel Päwal, kui Moses istus Rahwale Kohhut moitmas, ja Rahwas temma jures seisis Homikust Ohtoni; siis Iero panni sedda wõaga imiels, et Moses ütsi keige selle Hulga Rahwa (§. 471.) Rõ. Asjad püdis selletada, ja neile Jummalala Seadmised ja kõsis

Oppe

Oppetused keik teada anda. Ja ta ütles Mosessele: Se ep olle hea, mis sinna teed, sest sinna nõrked ärra, ni hästi kui se Rahwas, mis so jures on sest se Üssi on sul wõgga raske, ja ei joua sedda mitte ütsi ärratehha.

§. 515. Sepärrast kule nüüd mo Sanna (ütles ta), ma tahhan sulle Rou anda, ja kõi Jummal on sinnoga. Olle sinna Rahwa cest Jummalala jures, ja wi nende asiad temma ette, ja selleta neile need Seadmised ja Kõsso Oppetused ärra, et nemmad teadmaw sedda Teed, mis nemmad peawad kaima Jehowa ees, ja sedda Tõõd, mis nemmad peawad teggema.

§. 516. Agga mu Asjade polest (ütles Iero) katsu sinna Rahwa seast wahwad ja tõssised Mehhed, kes Jehowat kartwad, ja Ahmust wihtawad, neid panne nende üle Peälittuks, monned üle igga tuhhande, monned üle igga sa-